

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: AZ ANGYAL VÁLASZOL

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

2020. július 31.

1. „A feladatod határozza meg, hogy hol van a helyed Őbenne!”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Mennyei Atyánk! Ma 2020. július 31-e van, péntek napja. Azért nem csütörtökön tartjuk az összejövetelt, mert ma mindenki így ér rá, sőt, nem mondom azt, hogy vendégül látjuk a testvérünket, az „A.K.”-t, hiszen ahol összejönünk, ott mindannyian otthon vagyunk. Hálás szívvel köszönjük, hogy mi otthon lehetünk Nálad! És mivelhogy valóban hazataláltunk, ezért egyre inkább szeretnénk megismerni Téged, mert arra tanítottál bennünket, hogy ez a legnagyobb a problémánk, hogy hiányos az Istenismeretünk, mert ha ezt valahogy rendbe rakjuk, akkor helyére kerül az emberismertünk is, tehát az önismeretünk. Választ kapunk a kérdéseinkre és választ kapunk arra a lényeges kérdésre is, hogy miért vagyunk itt a Földön, és kik vagyunk mi magunk, és ki vagy Te. Ezen a mai napon is kérdések által törekszünk megismerni Téged, és keressük erre a választ. Tudjuk azt, hogy minden válaszban valahogy benne vagy, hiszen a Lelked sugall nekünk minden olyan témakörben, amelyben eltévednénk, amelyben kevés a mi gondolkodásunk, kevés a mi fantáziánk, kevés a mi valóságismeretünk. Mennyei Atyám, áldjál meg bennünket a tanulékonyság lelkével, a nyitottság lelkével, az éhség lelkével és a hittől átjárt józanész lelkével! Ámen!

Ámen!

M: Az „A”-nak vasárnap volt a névnapja, és én az „A”-t most szívem minden szeretetével köszöntöm, remélem, hogy hallja. A Jó Isten áldjon meg téged sok ezerszer.

Énekeljük el „A”-nak az Áldjon meg téged az Úr! című éneket!

J: Reméljük, hogy a Jóisten a lelkesedésünket nézi, nem pedig a harmóniát!

J: Az elmúlt héten két kérdés maradt el. „D” kérdése a 182. oldalon a rózsaszín könyvben a „feladatod határozza meg, hogy hol a helyed Őbenne” – ez volt az első kérdéskör. A második a 104. oldalon található szövegrészből „lásd meg, a csoda akkor jön, ha te nem vagy, ez a titkok titka”.

„Kérelem gyűrűben ülsz, minden kér tőled. Az egész megváltatlan világ. Szószólója vagy a teremésnek. Lehet-e ok erről megfeledezni. Nem nyomódhatsz le! Ha a só megízetlenül, mivel sózatik meg. Kérdezz!

- Kérlek taníts az állandó imádatra.

Hiszed, hogy Ő távol van?

- Nem.

Hogy közel van? Mindenhol. Imádhatsz-e akkor néha? Hogy imádd, arra nem tanítlak, de arra igen, hogy Ő mindenben van, mindenütt, minden hol, mindenkor. Lent, a mélyben is Ő van. A feladatod határozza meg, hogy hol van a helyed Őbenne!”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Nem az első alkalom arra, hogy a „D” jelenléte nélküli közösségben erről beszélünk. Többször nekifutottunk már és több alkalommal igenis jutottunk valamilyen gondolatra, valamilyen megállapításra, ezért nyugodtan mondhatom, hogy nem új témával foglalkozunk. Egy már régebben többször megbeszélte kérdéskörrel találkozunk. Amiért ezt most tárgyaljuk és elővesszük, az két szempont: az egyik az, hogy a „D” annak idején nem volt részese ennek a tanulásnak, és neki ez új. A másik meg az, hogy nekünk is új lehet, hiszen minden egyes vizsgálatnál, szövegvizsgálatnál merülhetnek fel olyan új tartalmak, amelyek addig még nem történtek meg.

A kérdés az, hogy mi az ember feladata? Az ember alatt mit értünk? Kit értünk?

M: Az ember a negyedik létsík a teremtő és a teremtet világ között van, mert ő teremtő és teremtet egyben is.

D: Az ember olyan erkölcsi lény, aki akarattal, értelemmel, érzelemmel bír.

J: Azt állítjátok ezzel, hogy akkor, amikor azt mondja, hogy a feladatod határozza meg, hogy hol van a helyed Őbenne, akkor ez minden emberre érvényes, minden embernek szól. Most ezzel ezt állítjátok. Igaz-e ez?

K: Nem biztos. De talán ránk is. Mert Gittának szól, nem?

J: Még jobban kihegyezem a kérdést?: hogy minden embernek vagy csak a tanítványoknak szól?

D: Tanítványoknak.

M: Ez azoknak szól, akik felismerték az angyal tanításában az Istenben való további ismeret szerzését. Az, hogy a feladatod határozza meg, azt is mondja nekem, hogy az ember feladatra született.

J: Minden embernek van-e feladata? A feladat szót ki hozza szóba?

M: Az angyal tanítása.

J: Az angyal hozza szóba. Itt egy erkölcsi kérdéstről van szó. Vajon az emberek, a világi emberek, vagy legyen az a hívő ember, a vallásos ember, tudja-e azt, hogy neki feladata van azzal, hogy ide született a Földre?

D: Nem valószínű.

K: Nem biztos, hogy mindenki, de például a vallásos ember biztos, hogy tudja, mert így tanulja, hogy mi az ember célja, hogy Istent minél jobban megismerje.

J: Úgy látod, vagy erről tapasztalod van, hogy a templomban ezt tanítják neki?

K: Nekem valahonnan van ilyen emlékem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Hittanórán tanították azt az Istenképet, amit ők mondanak, hogy azt az Istent ismerje meg, de a továbbiakban ők is azt gondolják például, hogy el kell menni vasárnap a misére, az nekik egy feladat, hogy a vallási szertartásokat be kell tartani.
- K: Az, hogy ez egy feladat, azt a vallásosnak feltétlen fel kell ismernie, hogy nem az a feladata, hogy levizsgázzon vagy ,hogy családot alapítson.
- D: Én is azt tapasztalom, hogy a vallásos emberek gondolják, hogy az a feladatuk, hogy terjesszék Jézus igéjét például. Ez nem a mi Istenképük, az övék, de ők azt feladatnak élik meg.
- J: Az evangéliumban hol találunk olyan szövegrészt, amely erre utal?
- M: Tegyetek tanítvánnyá minden népet.
- J: Tehát, Máté evangéliuma: menjetek, és tegyetek tanítvánnyá minden nemzetet. Ezt nyugodt szívvel mondhatjuk olyan feladatnak, amely a keresztény vallásban minden hívőnek feladata. Mivel a kereszténység vallásaiban előírások vannak, ahogy említetted, hogy vasárnap templomba kell járni, stb., ezért nyilván mindenki ezeknek az előírásoknak való elégtételt, ezt feladatként élheti meg. A kérdés még mindig az, hogy mi a helyzet a világi emberrel?
- M: Az ő számukra úgymond lehet feladat, tűzhetnek ki célokat és feladatokat, de az ő ateista gondolkodásukban az anyagvilághoz kapcsolódik.
- J: A feladat vonatkozásában most vizsgálhatjuk-e ezt a világ oldaláról, hogy feladatom az, hogy elvégezzem az egyetemet, vagy pedig csak az Isten oldaláról, tehát erkölcsi oldalról vizsgáljuk?
- I: Erre talán nem az a legjobb szó, hogy feladatuk van, hanem céljaik vannak, amit el akarnak érni.
- J: Köszönöm, ez egy nagyon jó különbségtevés, hogy míg a világi embernek céljai vannak, addig az erkölcs területén feladatként fogalmazhatjuk meg valamiképp azt, amiről most beszélünk. Vajon, mivelhogy az evangéliumokból már idéztük azt a részt, ahol Jézus feladatot határoz meg, az evangéliumok szövegében hol van olyan szöveg, tudunk-e olyan szöveget, amely az ember alapvető feladatára szólít fel, alapvető feladatát fogalmazza meg? Azt, amiért itt van a Földön!
- M: „Szeresd Uradat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből.”
- J: Ez már következmény lesz.
- M: Mindenkinek mondja, hogy higgyen benne.
- J: Ez is következmény.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: „Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.”
- J: Ez is következmény.
- D: „Változtassátok meg gondolkodásotokat.”
- J: Ez az! Ez a kiinduló pont, amit feladatként határoz meg, fogalmaz meg kivétel nélkül minden ember számára, a világi ember számára is. Alakítsd át gondolkodásmódodat, hogy hinni tudjál Bennem, hogy megszeressél Engem. Ha megszerettél, mivelhogy megismertél, akkor már Én alakítom tovább a gondolkodásodat. Tehát minden ember számára kivétel nélkül, ha hívő, ha nem hívő, ha tanítvány, ha nem tanítvány, ezt minden ember számára alapvető és lényegi feladatként fogalmazta meg. Ha tovább megyünk a tanításokban, akkor a Hang vajon mit fogalmaz meg az ember alapvető feladatának?
- M: Térjél meg!
- J: Ezt még az Isten sem mondhatja, már a múltkor beszéltük.
- M: De a Hang mondhatja.
- J: De nem mondhatja.
- M: De mondta. Az ember erkölcsi lény. Ember térjél meg, ha befogadtál, utána beszélhetünk.
- D: Nem ártás, megbocsátás, segítség.
- J: Ezt az evangélium is megfogalmazza, de amit a Hang lényegi vonatkozásában jelenít meg.
- I: Az is a gondolkodás átalakítás, illetve az evangélium megismerésén keresztül az isten megismerése.
- J: Ugyanazt mondja, amit az evangélium, azt erősíti meg, hogy alakítsd át a gondolkodásmódodat. Viszont következményeiben, hogy miért, meghatároz és megfogalmaz egy új tartalmat, új területet az evangéliumokhoz viszonyítva. Ki emlékszik rá?
- M: Fogadj be az életedbe.
- J: Nem.
- J: Alakíts ki Velem közvetlen kapcsolatot. Miért fontos ez?
- M: Mert ez egy gyökeres szakítás az előző egyházi vallási látásmóddal.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Egészen pontosan. Addig, amíg 2000 éven keresztül azt sulykolták be az ember fejébe, lelkébe, szívébe, szellemébe, hogy csak közvetett módon, a papokon keresztül tudsz találkozni az Istennel, addig a Hang azt mondja, hogy ez nem így van, párbeszéd-imában közvetlen módon tudsz találkozni Velem. A párbeszéd-imának mi a feltétele? Hogy elhidd, hogy tudsz találkozni Velem.
- I: Feri bácsi mindig azt mondta, hogy egy icipici bizalom és egy icipici hit.
- J: Így van! Tehát ez szükséges ahhoz, hogy a párbeszédimában találkozzunk Vele. Máris megvan a Hang által megfogalmazott feladata az embernek, amely ugyancsak a gondolkodás átalakítást helyezi középpontba, de céljául fogalmazza meg, a személyes kapcsolat kialakítását az Istennel.
- K: Úgy mondja az angyal, „hogy imádd”. Ez azt jelenti, hogy imádd, vagy azt, hogy hogyan imádd? Mert ahhoz kapcsolódik, hogy a hitet nem tudja adni az Isten, azt az embernek kell meglépni a hit által. Ez a mondat ugyanazt mondja, vagy egyáltalán csak az imádat módjára vonatkozik, vagy magára az imádatra?
- J: Azt a kérdést tetted fel, hogy a szövegből hogyan értelmezzük azt, hogy tudja-e tanítani az angyal az embert, hogy imádja az Istent. Hogy látjátok?
- M: Mindenben lásd meg Őt.
- J: Tudja-e az angyal tanítani az embert arra, hogy imádja az Istent?
- A: Nem. Mert ha már kapcsolatban vannak, akkor már biztos imádja.
- J: Világos!
- I: Ez a kapcsolat létrejöttének a következménye.
- J: Az angyal mivel továbbvezet bennünket a feladatban, ki emlékszik arra, hogy tanítványok számára, nem a világ számára, nem a hívő számára, a tanítvány számára a feladat hogyan jelenik meg az angyal tanításában, miképp jelenik meg, mi a tartalma, lényege neki?
- M: Nagyon sokszor beszél az angyal, sőt, az egész könyvet átszövi a feladatról szóló tanítás, de talán a legfontosabb az, hogy a kisbetűs emberből nagybetűs EMBERRÉ válni.
- J: Hogy a kisbetűs emberből nagybetűs EMBERRÉ váljon az ember. Ezt feladatként fogalmazza meg. Aztán?
- I: Van rövid távú feladata az embernek és van hosszú távú feladata. Amit „M” mondott, az a hosszú távú feladata, és hogy itt a hétköznapiakban hogyan valósul meg, az pedig a rövid távú feladat. Hogy ezt hogy érje el hosszú távon.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Tehát különbséget tudunk tenni a feladatok között, a feladatok megfogalmazás között, mert azt az állapotot, hogy az ember híd legyen a teremtett és a teremtő világ között, ezt feladatként foghatjuk fel. Ez hosszú, rövid vagy középtávú feladat.
- D: Sajnos nem rövid.
- J: A lehető leghosszabb távú feladat. Mi az, ami a jelenben fogalmazható meg feladatként?
- I: Hídépítő munka.
- M: Istenismeret bővítése.
- J: Átalakítása. Azzal kezdi az elején, hogy fordítsatok fel mindent. Mire gondol az angyal?
- I: Mindent, amit eddig gondoltál a világról, önmagadról, azt teljesen kezd el más szemszögből nézni.
- J: Megint arról van szó, hogy alakítsd át a gondolkodásodat egy teljesen új tanítás irányába. Amelyben nem marad meg semmi a vallásos látásmódból. Ebben a vonatkozásban megismerhettük az angyalok szerepét és az angyalok valóságát, amivel eddig nem találkoztunk. Ez is a gondolkodás átalakítás része. Tudja-e az ember feladatát, a végső, a legnagyobb feladatát elvégezni, megtenni, ha mindezt nem teszi a magáévá? Mármint az angyal tanítását.
- M: Biztos, hogy nem tudja, mert ez kihagyhatatlan.
- I: A rövid távú ilyen megélés, az a hosszú távú feladatnak az előfeltétele, vagy a kifutása, megvalósulása.
- J: Ha a feladatod megkívánja, akkor látsz. Mivel azt kérdezi, hogy láthatlak-e téged. És erre azt válaszolja az angyal, hogy ha a feladatod megkívánja. Tehát feladatfüggő a kérdés, nem kívánságfüggő. Ennyire fontos az ember feladat szerepe, feladat oldala megvalósítása. Mondhatom-e, hogy az ember feladatra jött ide a Földre? A keresztény vallások mit mondanak, mire jött az ember a Földre?
- K: Adósságtörlesztésre.
- J: Így van, adósságtörlesztésre.
- K: Lehet, hogy ezt a Feri bácsi mondta, nem az evangéliumok.
- J: Ugyanúgy kapcsolatban van a bűnnel, mint ahogy maga a keresztény vallás. Tehát, te, mint bűnös ember, a feladatod az, hogy higgyél nem Jézusban, hanem Krisztusban. Mert a Krisztus jelen esetben az egyház. Higgyél az egyházban, mert az egyház az, ami egyedül üdvözít. Azt mondja, hogy az egyházon kívül nincs üdvösség.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: Ők a letéteményesei.

J: Így van. Tehát az lenne a feladata, hogy az ember üdvözljön az egyház által. Ezzel már szembe megy a Hang, és szembe megy teljes mértékben az angyal.

„Én és Ő egyek vagyunk a feladatban.”

Itt jelen esetben a kis énről beszél, mert a kis ént tette kérdések középpontjába Gitta, és eléggé problémásnak látja, és az angyal azzal teszi helyre a gondolkodását, hogy felhívja a figyelmét arra, hogy a kis énje és ő, mint az angyal, egyek a feladatban. Abban, hogy elmondják azt, hogy mi a Gitta feladata. Ráébresszék arra, hogy nagybetűs EMBERRÉ kell válnia. Hogy híd szerep vár rá.

Ezt jelzi a 32. szöveg: **„A feladatod nagy és gyönyörű.”**

42. szöveg: **„Ő keres téged, te csak engedj. Ez a legnehezebb, ez a feladatod.”**

De nem az egyetlen! Számptalan módon fogalmazza meg a feladatát az embernek:

„Neked adom a mélység kulcsát. Annak neve feladat.”

A mélység kulcsa micsoda?

I: Az angyal tanítása.

J: Azt mondja, hogy te mindenkor leereszkezhetsz, mivelhogy tanítvány vagy, a mélységbe. A mélység mit jelképez?

K: Ez valami szimbólum lehet.

M: Az Isten nélküliség.

J: Így van! Azt a sötétséget, ami az emberi lelkekben van jelen. Az emberi lelkek sötétségének mi a kulcsa? A tanítás. Az Ige. Ami egyben feladat is. Ha birtoklod az Igét, az együtt jár-e valamiféle feladattal?

K: Ahhoz alakítsam az életemet.

J: Világos, hát azért kaptad! Azért hozta el Jézus. Azért küldi az angyalokon keresztül, hogy valamit önmagaddal kezdeni tudjál. Vagy a másikkal?

I: Igen, mert a fény világít, és olyan világítás és fény nincs, ami nem hat.

J: Az a kérdés, hogy az Ige birtokában kell-e kezdened valamit másokkal? „Menjetek és tegyetek tanítvánnyá minden nemzetet.”

D: Szerintem mindenki önmagáért felel.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Ha kívülről megy befelé az Ige, mert te akard tanítvánná tenni őt, nem ő akar tanítvánná lenni, sikerülhet-e?
- D: Nem.
- I: Mindenkinek kívülről megy befelé, mert mindenki a fülével hallja.
- J: Mindenkinek kívülről megy először?
- I: A füleiddel hallod.
- J: Nagyon jó, amit mondasz.
- D: De ha nincs meg a benső indíttatás, akkor az életben nem fog elindulni.
- J: Mit fejez ki Jézusnak az a szövege, hogy „akinek füle van a hallásra, hallja meg.”
- I: A szíve.
- D: A benső fülre gondol.
- J: A benső fülre gondol, vagyis mindenki rendelkezik egyfajta belső füllel. De nem mindenkinek egyforma a hallása ott sem, mint ahogy a természetes testi fülével sem egyforma a hallása. Valamit meghall, valamit nem. Ugye azt mondja az ember, hogy azért van két füled, hogy az egyikben be, a másikon ki. Jézus nem erre a fülre gondolt. Tehát ez azt jelenti, hogy kívülről hallod, de belülről találkozol Vele. Ha kívülről hallod és belülről találkozol Vele, akkor ez kívülről befelé van?
- I: Nem azt mondtam, hogy kívülről befelé van. Arról beszéltem, és nem a felelősség kérdéséről, hanem hogy a fény és a szeretet hat. A tanítványok is odamentek Jézushoz.
- J: Hitler esetében miért nem hatott? Sztálin esetében miért nem hatott?
- I: Nem azt mondtam, hogy mindenkire hat, hanem hogy hat.
- D: Hathat.
- I: Akkor hathat. De akkor mi értelme van az embereket fenntartani?
- J: A kérdésem az, hogy nagyobb szeretet hathatott-e a világra, mint Jézusé?
- I: Nem.
- J: És hatott-e annyira, mint ahogy az Isten szeretete hat a környezetére? Az Isten szeretetének a hatásának, mi lett a következménye?
- I: Keresztre vitték.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Akkor hat-e ebben a vonatkozásban a szeretet, ahogy az ember erről szeretne gondolkodni.
- I: De akkor ma nem ülnék itt, ha akkor az ott nem hatott volna!
- J: Miért tudott hatni nálad mondjuk?
- I: Mert belül valószínűleg visszhangra talált.
- J: Miért talál visszhangra?
- I: Mert onnan jöttem gondolom.
- J: Erről van szó. Máris eljutottunk a dolog lényegéhez, hogy aki a szeretetből jött, a szeretetre éhesen, az már valójában nem kívülről befelé kapja az Igét, hanem ráismer az Igére belülről. Amikor az ember az Igével találkozik, ezzel azt akarom mondani, hogy az életeink során, ha nem először találkozunk az Igével, akkor az arra való hajlandóságot, arra való éhséget, arra való fület már magunkkal hozzuk. Nem a lehetőségét, hanem a benső fület hoztuk magunkkal. Az Ige milyen mértékben hat, akinél hat?
- D: Amilyen mértékben nyitott és éhes vagyok arra.
- J: Világos. Aki éhes és nyitott rá, azt átalakítja az Ige. Ha éhes és nyitott vagy rá.
- I: Én is ezt mondtam, hogy a Fény hat.
- J: De nem mindenkinél. A kívülről befelé és a belülről kifelé tartalmat a helyén tudjuk kezelni. Az a mondata az evangéliumnak, hogy menjetek és tegyetek tanítvánnyá minden nemzetet, helyén van-e?
- D: Az elmondottak tükrében nincs.
- J: Nem is lehet. A Hang hogy fogalmazza meg ezt? Hogy én, nem tudlak téged megtéríteni. Még Jézus sem tudja megtéríteni a másikat. Mindenki csak megtérni tud. Belülről kifelé. Még Jézus sem tudja megtéríteni. Ezért kérdőjelezem meg a „M” mondatát, amikor azzal operál, hogy Jézus mondhatja, hogy „térjél meg!”, hát miért mondana olyat, amit nem tud megtenni. Nem felszólítás kérdése, hanem benső igény kérdése. Benső felismerés kérdése. Benső ébredés kérdése.
- M: Ez így van, de a fülemben cseng, amikor a Feri bácsi ezt mondtad, hogy hányan mentek hozzá életgyónásra, és azt mondtad, hogy neked a férjed az istened, meg hánynak mondja a Hang, hogy térjél meg.
- J: A Hang levelekben kb. a 70%-ában mondja, hogy térjél meg. Szerintem meg mondhat ilyet Jézus, mert senkit nem tud ő megtéríteni. Mert ez vagy belülről jön, vagy nem

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

jön. Ennek pedig nem az a kérdése, hogy ki mondja azt, hogy térjél meg. Azt sem tudja, mit jelent. Mit jelent az, hogy térjél meg?

I: Felismerésre juss.

J: Egyrészt.

M: Fogadd be Jézust.

K: Istent állítsa a középpontba.

J: Egészen pontosan, hogy állíts engem az életed középpontjába.

K: Attól, hogy ezt Jézus nem mondhatja, azért ezt fontos tudnunk. Tehát ez a Feri bácsinak az egyik legfontosabb eleme, hogy a megtértek tudnak csak fejlődni. Tehát aki még nem tért meg, annak is tudnia kell, hogy az lehet az első lépés. Ha még nincs azon a szinten, hogy megtérjen, akkor is lépéseket kell tenni abba az irányba. És fontos, hogy tudja azt, hogy van ez a határvonal.

J: Nyilván a Feri bácsi csak azt tudta megfogalmazni, ami a hite szerint való volt. Valójában, ha azt mondja az illetőnek, és a Hang levelek is azt válaszolják, hogy te még nem tértél meg, ez egy megállapítás, nem felszólítás. Akkor máris majdnem ugyanazt fogalmazza meg, mégis másképp. Az, hogy egy picikét módosult, magától értetődően abból a papi szerepből adódik, amit 40-60 éve művel, amiben benne él folyamatosan. Érhető a dolog, ha így fogalmazódik meg, de minden további nélkül érhetjük úgy is, hogy nem azt mondta, hogy térjél meg, hanem, hogy te még nem vagy megtérve.

I: Szerintem ez érthető, hogy ha valaki egy problémával fordul egy katolikus paphoz, annak az egyetlen megoldás, amit lát, az, hogy térjél meg, mi mást mondhatna neki, minden abból bontakozik ki.

J: Egyetértek. Ugyanis ezt többé-kevésbé elmondja utána, hogy vagy Engem helyezel az életed középpontjába, és az Én értékrendem határozza meg az életedet, vagy ugyanabban a slamasztikában maradsz, amibe keverted magadat.

I: Nem módszert kínál neki, hanem megoldást.

M: De az emberek nagy része ezt nem érti, vagy leperreg róla és megy tovább.

J: Azért vagyunk itt, mert az emberek nagy része ilyen, ez a Föld. És nem azon kesergünk, hogy ők nem, annak örülünk, hogy mi igen.

86. oldal: „**A gát, az a feladat.**”

A gát ebben az esetben mit jelent, mit fogalmazott meg? Akadály. Tehát az életedben lévő akadályok azért vannak, mert átléphetők, megléphetők, átugorhatók,

leküzdhetők. Azért van gát az életedben, mint akadály, mert feladatod annak az átugrása vagy átlépése, vagy megoldása.

110. oldal: **„Ha Ő nagy benned, minden feladat kicsi, kevés és könnyű.”**

Ez eléggé érthető.

„A jel hasonlóság. Hogy értsd, mi a feladatod.”

A múltkor beszéltünk a jel kérdéséről, fontosságáról. A feladat lényegét tudja megfogalmazni, mint szimbólum.

135. oldal: **„Befogadsz engem? Gitta örömmel: Igen. Úgy fogadj be mindenkit és mindent. Ez a feladatod.”**

Máris egy új feladat fogalmazódik meg. Mert az előbb azt mondta, hogy „Ő keres téged, te csak engedj, ez a legnehezebb, ez a feladatod”. De nem csak ez a feladatod, hanem a befogadás is a feladatod. Az elmúlt órákon beszéltünk a befogadás kérdéséről, ezért most erre nem térünk ki. Csak azt lássuk, hogy nem arról van szó, hogy az ember feladata. Az angyalkönyvben úgy van megfogalmazva, hogy van egy feladatod, az a feladat, hogy úgy fogadj be mindent és mindenkit, ez rövid, közép vagy hosszú távú feladat?

M: Mindhárom.

J: Mindhárom. Mindhárom is lehet. Bár, az az igazság, hogy azt mondom, hogy ez egy rövid távú feladat, mert ha ezt megléped, ez a feltétele annak, hogy majd a híd szerepedet be tudd tölteni.

I: Talán ez a földi élethez kapcsolódik.

J: Hogyne. 137. oldal:

„Ha a világerők egy pontban találkoznak, új teremetés. A feladatod felismerése teremetés, tölcser.”

Mindenkinek külön feladata van. Minden tanítványnak. Mindenkinek személyre szóló feladata van. A „G” folyamatosan kérdezte annak idején, hogy „és mi az én feladatom?!”. Mintha másnak kellene ezt megmondani. Mi a te feladatod „D”? Mit gondolsz annak? Tudom, hogy nem tudsz válaszolni rá. „M” te mit gondolsz feladatodnak? Rövid távú feladatnak.

M: Hogy minél közelebb kerüljek Istenhez. Az Ő megismerésével.

D: Hogy meg tudjam élni valóban, hogy középpontba helyeztem Jézust az életemben, és hogy az Ő benne való megismerésben gazdagodjak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Hogy ez belülről az enyém legyen.
- J: Ugyanazt mondod, mint az előtted szólók. Igen.
- K: Én eltávolodtam Istentől. Ha csak oda visszatalálnék, ahol már egyszer voltam, az már jó lenne.
- J: Én erra azt mondom, hogy mindenkinek az a személyre szóló feladata, ami a legnehezebbnek tűnik az életében. Lehet ez az Isten megtalálása, lehet ez az életében a középpontba állítás.
- D: Ezt Feri bácsi is mondta.
- J: Ez a személyre szóló feladata. Amíg ezt meg nem lépi, addig nem tud tovább közelebb kerülni Jézushoz. Mert ez mindig elválasztja. Nem is elválasztja, hanem közöttük áll.

160. oldal: **„Az ember feladata, hogy részt üssön a gömbön, amiben él.”**

Ez eléggé bonyolultnak tűnő szövegrésznél van jelen. A gömb a Föld, és a Földnek a világa, hogy részt üssön az anyagvilágból a szellemvilág felé. Tehát rálásson arra, hogy mindennek szelleme a forrása.

„Mert nincs rossz, csak fel nem ismert feladat. Ha nem teszed meg, elpusztít.”

Tehát, ha nem ismered fel a feladatodat, akkor ez az állapot az ember lelkületét rongálja. Mert még a Hang is azt mondja, hogy az Isten nem személyválogató, de szerepeket (a szerepek = feladatok) kiosztó, tehát feladatokat kiosztó. Nyilván nem úgy, hogy kiosztom rád ezt a feladatot, mint ahogy a színészek a szerepet osztják, hanem az Isten pontosan tudja, hogy mi az, ami belül hiányzik még ahhoz, hogy Ő tovább, közelebb tudjon kerülni Hozzá. „A feladatod határozza meg, hogy hol van a helyed Őbenne.” Ez volt az alapkérdés. Kaptunk-e választ rá? Bár még a 2. kötetet nem néztük. Fussunk végig ezen.

43. Beszélgetésben mit olvashatunk: **„Mit ti életnek neveztek, az a feladat, ha hat. Ha csak van, akkor ura a halál.”**

Amit életnek neveztek. Mit nevezünk életnek?

- I: Földi életről van szó.
- M: Születésről, halálról.
- J: És a Földi élet lenne az, aminek hatnia kellene, különben halál? Mi a Földi élet?
- I: Az anyagvilágban töltött időszakunk. Születéstől elmúlásig.
- J: Ez lenne az élet? Erre tanítana az angyal?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

K: Ez a kerete.

M: Itt mondja, hogy ha csak van, akkor ura a halál.

K: Kerete annak, amiben a feladatot végrehajtjuk, nem?

M: Ha a feladatát úgy oldja meg, hogy nem hat, az nincs is.

J: Van egy ember, aki minden további nélkül leéli az életét Jézus nélkül. Nem agresszív, nem iszákos, tehát egy általános, a hétköznapi életben normálisnak mondható életet él le. Ez lenne az-az érték, aminek hatnia kellene, különben a halál az ura?

I: Szerintem ez rájuk vonatkozik, nem általánosságban.

J: Beszélhet-e az angyal általánosságban, vagy így, vagy úgy?

I: Van, amikor csak a négyükre vonatkozott, van, ami meg nem.

J: Akkor is beszélhet-e az angyal nem erkölcsi tartalomban? Ha erkölcsi tartalom, akkor, „mit ti életnek neveztek, az a feladat, ha hat”. Iszonyatos mélysége van ennek a mondatnak. Mikor tud hatni az életed?

M: Az eredetiben nagy betűvel írja az életet. Nem mindegy, hogy milyen életről van szó!

I: Ez nem lényeges. A tartalmát kell kitalálni, nem a betűméretből.

J: Dehogynem lényeges! A betűméret a szövegszerkesztőnek látásmódját tükrözi. Itt kisbetűvel, ott nagybetűvel. De az élet, az itt is élet, ugyanis amikor mondjuk, egy anyagban, azzal találkozom, hogy megjavítjuk az életünket, akkor tudunk-e az élet szó alatt a születés és halál közötti történéseket belefoglalni csak? Tehát, aki tanítvány, az gondolkodhat-e másképp az életről, mint Jézusról?!

Nem.

J: Az angyal gondolkodhat-e az életről másképp, mint Jézusról?

Nem.

J: Ugyanis ezt nem lehet kikerülni, hogy Jézus azt mondta, hogy „Én vagyok az Élet”. Azt mondja, hogy amikor el akar menni az egyik tanítványa, hogy eltemesse az apját, ami a zsidóknál egy nagyon-nagyon fontos szertartás volt, hogy „hagyd a halottakat a halottakra”, vagyis a Földi élőket halottaknak nevezi.

D: Szellemi halottak.

J: De a szellemi állapotban lévő halálnál van-e mélyebb állapota az embernek? Nincsen. Nincs két úr, vagy élsz, vagy halott vagy. Lehet, hogy riasztó ez a szó, hogy halott vagy, mert az ember mindig összetársítja a testi halállal, de a szellemi halál jelen van

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

masszívan, egyértelműen és eléggé kiterjedten itt a Földön. Mondhatom-e azt, hogy mindenki, aki Jézust nem ismeri, aki Jézusban nem hisz, az szellemileg halott?

Igen.

J: Akkor visszatérek erre a kérdésre, hogy „mit ti életnek neveztek”, az angyal szövegében, ők nem ismerték az evangéliumot?

K: Szerintem ez teljesen ugyan az. Mert, amit ti életnek neveztek, tehát, nem amit ő, az angyal nevez életnek, hanem, amit a földi szavakkal, hétköznapi szavakkal életnek vezetünk. Az nem élet, hanem ha nem feladat, akkor halál.

J: Jézus lehet-e feladat? Hogyne lehetne! Most is azzal foglalkozunk! Ugyanarról beszélünk. Mit, ti életnek neveztek, én ezt úgy fordítom, hogy nem tudok attól eltekinteni, hogy a hétköznapi élet lenne csak, az angyal által a megfogalmazott feladat.

M: A szövegkörnyezetet ha megnézzük, akkor azt látom, hogy az angyal arról beszél, hogy mit nevez az ember életnek és halálnak, és ő mit nevez életnek és születésnek. Itt erről van szó. Azt mondja, hogy a halál és születés egy pár, nem a halál és az élet. Itt a lényeg.

J: Tehát az élet erkölcsi tartalmában jelent csak életet, biológiai tartalmában nincs értelme. Mert lehet, hogy leéled az életedet, csak egy dolgot nem lehet rád mondani, hogy Ember vagy. Márpedig minden élet hat. Egy alkoholista élete hat-e a családjára és a környezetére? Egy focista élete hat-e a környezetére, a stadionra, a többire? Mert ezzel azt mondja, hogy egy focista élete, akkor feladat, ha hat. Az, hogy ő focista legyen, az feladat, az angyal oldaláról. Ez lehetséges?

Nem.

J: Hát ennek nincs erkölcsi tartalma. Nekem ez a problémám ezzel a szövegrésszel. Ezért az életet nem tudom elvonatkoztatni Jézustól. Nem tudom elvonatkoztatni az erkölcsi tartalmától. Viszont mondhatja egy hívő ember, hogy én élek, csak éppen nem azt az életet. Amit ő él, az nem hat. Nem látszik. Feri bácsi példálózott azzal a mondattal, hogy „Mama, menjen már a templomba, hogy egy kis békesség legyen itthon!”. Na, hát nem erre a hatásra gondol az angyal. Mert ha az élet csak van, mint ahogy a hétköznapi élet csak van, akkor ura a halál. Ez egy eléggé érthető mondat. Ennek ellentéte az, ami az első két sorban jelenik meg. Mehetünk tovább?

Igen.

„Emberré lesztek. Ez a fok, mit megteremtenetek feladat.”

Ez rövid, közép-, hosszú távú feladat? Ez már egy középtávú feladat. De már rövid távúnak is mondhatnám, hogy ez már jelen van az ember életében.

„A ti szívetek az Övével egy. Ez feladat és nem kegy.”

Ugye itt a harmadik, vagy nem tudom hányadik feladat-variációval találkozunk. Tehát többféle feladatként jelenik a felszólítás az angyaltól, hogy mi az ember, a tanítványok feladata. „A feladatod határozza meg, hogy hol van a helyed Őbenne” - van-e kérdés, érhető-e?

D: Mondhatom-e ezt úgy, hogy hol van a helyed Őbenne, hogy amennyire befogadtam a szívembe Jézust, az határozza meg, hogy hol van a helyem Őbenne. Tehát, a szeretet vonatkozásában.

J: A befogadásra van-e helyezve a hangsúly?

D: Nem, a feladatra van helyezve a hangsúly.

J: Így van. Akkor hogyan alakítsuk át a mondatodat?

M: Ahogy itt van a szövegben.

J: Nem erre kérdez rá a „D”. Azt javaslom, hogy úgy alakítsuk át, hogy hogyan tud munkálkodni benned. Nem az, hogy hogyan tudod befogadni, mert nyilván a feladat csak akkor fogalmazódhat meg ebben a vonatkozásban, ha már befogadtad Őt. De nem elég befogadni, hanem hagyni kell, akarni kell, hogy munkálkodjék bennem és én munkálkodjak általa. Mert akkor fogok hatni. Tehát a munkálkodáson van a hangsúly. Ez a munkálkodás lehet befelé forduló és kifelé forduló munkálkodás. A befelé forduló munkálkodásnak mi lesz az eredménye?

I: Szellemi kapcsolat.

J: Egyrészt. Aztán? A lényeg. Hogy átalakít. A természetemet alakítja át. Az éntudatomat alakítja át. Az öntudatomat alakítja át. Kifelé pedig az a hatása, hogy egy új ember jelenik meg. Azt mondják, te nem olyan vagy már, mint a régi. Nem ismerünk rád. Tehát, hogy munkálkodni tudjon benned. Mert annak, hogy lakást vesz benned, annak ez lesz a célja? Magától értetődően. Ahogy szoktam mondani, hogy ne tegyünk Jézust bennünk munkanélkülivé. Mert a szeretet munkálkodik. Ha nem munkálkodik, akkor nincs. Márpedig Jézus a SZERETET.

M: A 6. Beszélgetésben van, amikor a Gitta megkérdezi, hogy miért voltatok a múltkor olyan sokan, az angyaloktól kérdezi, és akkor azt mondja, hogy mert nőtt a feladatod. Ugye akkor ez azt jelenti, hogy a feladatunk változik? Fejlődhetünk.

D: Így van, ezt meg is beszéltük.

J: Igen. Köszönöm, hogy ezt megint felhoztad. Óhatatlanul, hiszen azzal találkoztunk, hogy többféle vonatkozásban fogalmazza meg a feladatát az embernek. Még hozzá rövid távú feladatát. A hosszú távú feladatával is foglalkozik, de az, mint az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

ismeretszerzés területén, hogy az embernek mi a perspektívája, mi a lényege. De ahhoz, hogy odáig elérjen, ahhoz, ahogy ő alakul, ahogy Jézus őt tudja alakítani, úgy a feladata is alakul. Minél közelebb kerül Jézushoz, annál inkább megnövekszik a feladata. De nem csak a feladata növekszik meg, hanem a felelőssége is.

I: „D”, ennek tükrében kérdezzél...

J: Félünk a felelősségtől? Igen?

K: A számonkéréstől.

D: Én attól nem félek.

I: A felelősség számonkéréssel jár egy ruhában.

J: A felelősség milyen irányban jelenik meg?

M: A magam feletti.

J: Mitől félsz? Mert számonkérés nincsen.

I: Én nem félek, csak azt mondom, hogy ez a témakör felelősség, számonkérés.

J: De ez nem témakör, mert a kettő nem függ össze, csak az evilágban. Az Isten világában nem egymáshoz tartozó tartalmak. Mi több, olyan, hogy számonkérés, nincs is. A felelősséget csak te éled meg és csak itt a Földön. Éspedig azért, mert következményei vannak mindennek. Valójában nincs olyan tettünk, nincs olyan gondolatunk, amiért ne tartoznánk felelősséggel. Ugyanis minden tettet és minden gondolatot csinálhatnánk jobban, ha képesek lennénk rá. Lehetnénk tisztábbak, ha képesek lennénk rá. Lehetnénk okosabbak, megfontoltabbak, bölcsebbek, Istent szeretőbbek, odaadottabbak, ha képesek lennénk rá. De azért, mert én vagyok én, nem vagyok még rá képes. Csak azért tudom a felelősséget vállalni, amit annak tükrében döntöttem el, hogy nem a jobbat választottam. Tudatosan nem a jobbat választottam. El ne felejtse, ha egyszer tanítvány vagyok, minden tettemben, minden gondolatomban, minden mozdulatomban és lélegzetvételemben, jelen van Jézus is. Nem vagyok soha egyedül. És nem azért van jelen, hogy csak szemlélője legyen annak, aki, ami én vagyok, hanem, hogy együtt, közösen munkálkodjunk.

M: Erre mondja a Hang, hogy nincs kis tett és nagy tett, hanem egy tett van, a feladat.

J: Egy tett van, a feladat. Tehát a felelősségnek ebben a vonatkozásban ki van húzva a méregfoga, ami a félelem oldalát illeti. Ez mindig csak annyit jelent, hogy az ember gondolkodjon el azon, hogy a legjobbat választotta-e. Nem elég a jó, nem elég a még jobb, neki a legjobbat kell választani. Mert csak ez adhatja meg a lelki békét.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: Azt is kiírtam magamnak, hogy a feladat felismerése, az egyéniség tiszta megjelenése. Ez azt jelenti, hogy ez a legfontosabb az életünkben. Ez az, ami minket jellemez, amiért itt vagyunk.

J: Ezzel azt mondja, hogy amikor felismerted azt a feladatot, amit mi úgy fogalmaztunk meg, hogy ami a legnehezebbnek tűnik az életedben, akkor tisztán jelentél meg az énedben. Akkor nem szennyezte be az érdeket, a félelem, vagy egyéb más negatív tartalom, hanem egyszerűen, őszintén és tisztán.

M: A 216. oldalon azt mondja, hogy „a feladatodat nem a test végzi”. Ez nagyon elgondolkodtató, hogy nem a test végzi a feladatot, mert az ember a fizikai létezésben erre gondolhat első hallásra.

J: Az, hogy nem a test végzi, hát szellemi lények vagyunk. A lelkünket, a személyiségünket akarja átalakítani Jézus, nem a testünket. Nem a testünkkel gondolkodunk. Nem a testünkkel döntünk.

M: Nem az a lényeg, amit a test csinál.

J: Menjünk tovább, mert még van egy kicsi időnk. Áttérünk a 104. oldalon lévő feladathoz és szöveghez, amely így szól:

„Lásd, a csoda csak akkor jön, ha te nem vagy. Ez a titkok titka.”

Nézzük meg a korábbi szöveget is:

„L: Miért tartom magam állandóan túlfeszítetten?

- Gondolj a keresztfára. Túlfeszítették az Ő testét.

Te is feszíted, mert még mindig fontos vagy magadnak.

Lásd, a csoda csak akkor jön, ha te nem vagy.

Ez a titkok titka.”

Tehát, hogy ne egy túlfeszített életet éljen, egy túlfeszített lelkületben gondolkodjon. Azt mondja, hogy „lásd, a csoda csak akkor jön, ha te nem vagy”. Ugye ebből mit emeltünk ki, hogy nagyon fontos, hogy körüljárjuk? Azt emeltük ki, hogy, ha te nem vagy, ez a titkok titka. Mit ért ez alatt az angyal, hogy ha te nem vagy? Ugye azt mondja, hogy még mindig fontos vagy magadnak.

M: Az, hogy magát előtérbe helyezi az Istennel való kapcsolatában meg az egész létezésében.

J: Ezt fogalmazná meg azzal, hogy még mindig fontos vagy magadnak?

M: Hát ez egy döntés.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: Ha te nem vagy, azt gondolom, hogy az egójára gondolhat. Azt kellene egy kicsit leküzdenie, a saját egóját.
- J: Mit értesz egó alatt?
- D: Az öntudatát, és hogy az életében önmagát teszi középpontba és a fizikai, anyagi dolgokat helyezi előtérbe.
- J: Azért kérdezem, mert mások nem ezt gondolják erről. Nem ez a definíciója.
- I: Engem ez arra emlékeztet, amikor a Gitta megkérdezte a saját vonatkozásában, hogy utálok a kis önző éneket, - nagy énem meg kis énem -, és az angyal mondta neki, hogy nincs külön kicsi meg nagy, és ne utáld. Tehát, hogy mindegyiküknek, és ösztönösen az embernek is megvan az az éntudata, amibe még bele sem gondol, ha nincs egy figyelmeztetés erre. Itt, ez a fontos vagy magadnak szerintem az, hogy még talán félti saját magát ebben az egészben, ebben a kapcsolatban. A hiúságát is e mögé tudom tenni, és az énközpontúságát, de kifejezetten abban a vonatkozásban, hogy az angyallal való kapcsolatában ez nem segíti, hanem hátráltatja.
- M: Egy távolabbi részben, a 29. Beszélgetésben arról beszél, arról tanít az angyal, hogy az énnel egy függőnyt húzódik közé és az Isten közé. Önmaga, és az örök Igazság közé.
- K: Az Istennel való kapcsolat a vége felé már a teljes összeolvadás, és akkor nincs jelentősége az egyénnek. Ha teljesen egyesült, akkor át lehet törni még a fizikai akadályokat is. Tehát az Istennel való egyesülésben látom a megoldást.
- J: Nagyon köszönöm. A kis énről és a nagy énről van-e itt szó?
- I: Nem azt mondtam, hogy arról van szó, hanem hogy mindegyiküknek megvan a maga vonatkozásában a saját énjével a probléma.
- J: Akkor szögezzük le, hogy nem az egóról beszélünk. Mert az egó alatt általában azt a negatív tartalmat értik, ami az ember személyiségének a sötétebb oldala. Most nem azt jelenti, hogy mi is ezt értjük, de általában ez a megfogalmazása ennek. De jelen esetben semmiféle egóról nem beszél. Egyszerűen az énről beszél, mert azt mondja, hogy ha te nem vagy, tehát, ha én nem vagyok.
- M: Elkülönül ez által az Istentől, elválasztja saját magát az Istentől ezzel az én hangsúlyozásával.
- J: És az Isten mit teremtett, ha nem ént teremtett? Nem mindegyikünkben egy-egy ént teremtett.
- I: Pont ettől van súlya, hogy az én akar visszamenni oda.
- K: Nekem az jutott eszembe, hogy egóhalál.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Én azzal magyarázom ezt a szövegrészt, hogy minden embernek van egy kialakult énképe önmagáról. Ki vagyok én? Te az „A.K.” vagy. Mitől vagy az „A.K.”? Mindattól, ami téged „A.K.”-vá tesz. Ezt mindannyiunkra elmondhatjuk. A kérdés az, hogy az Isten vonatkozásában, az Istennel való kapcsolatomban, a feladatom vonatkozásában, a szolgálatom, a fejlődésem vonatkozásában vajon mennyiben segít engem az, hogy én foggal-körömmel ragaszkodom ahhoz az énképemhez, amit magamról kialakítottam. Például van egy nő, aki addig nem tette, de elkezdte magát ezerrel festeni. És akkor most eddig volt neki egy szőke haja, most lila a haja, de jövő héten meg kék a haja, mert mindig mást gondol magáról. És azt ezerrel gondolja magáról, hogy ez vagyok én. És ha nem találja meg azt az ént, akit keres, ugye a világ mit sugall? Valósítsd meg önmagad. De azt nem mondja meg, hogy hogyan találj meg önmagadat, hogy te valójában ki vagy. Azt mondja, hogy keresd meg. Keresd meg azzal, hogy ekkorára növeszted a körmeidet vagy ilyen ruhát veszel vagy, stb. Tehát a legszélsőségesebb dolgokat lehetne itt felemlíteni, amiben az ember keresi önmagát. Mert a világ azt sugallja, hogy valósítsd meg önmagadat, de nem mondja meg, hogy kicsoda vagy, és azt, hogy hogyan lehet. Ha az ember megtalálta, abból aztán nem enged. Mert ez vagyok én – mondja. Mi a helyzet az Istennel való kapcsolatban? Ez a magatartást, ez a gondolkodás közelebb visz az Istenhez, vagy elválaszt tőle?
- I: Az Istenismeret pont azt valósítja meg az emberben, hogy ahhoz az énhez kezdjen el közelíteni, akit az Isten megálmodott, és nem ahhoz, akit ő megalkotott.
- J: Mire jön rá elsősorban a tanítvány az Istennel való kapcsolat vonatkozásában és az önismeret vonatkozásában?
- I: Hogy ki vagyok én.
- J: És ki vagyok én?
- M: Nem az vagyok, aki idáig...
- J: Nem az vagyok, akinek idáig gondoltam magam, hanem mi vagyok, ki vagyok?
- M: Én az Ő gyermeke vagyok.
- J: Én egy szellemi lény vagyok. Nem anyag, nem hústesti lény vagyok, hanem szellemi lény és örökéletű, örök létezésű szellemi lény vagyok. Aztán lehetne folytatni, hogy mi mindenre vezet rá, hogy nem az vagyok, akit gondoltam magamnak. Amikor rájövök arra, hogy nem az vagyok, azzal elvesztem a korábbi énemet?
- I: Igen.
- M: Kénytelen.
- J: Legvégső soron az Istennel való kapcsolatomban mit mondtunk akkor, amikor kicsit tréfásan feltettem a kérdést, hogy amikor az Isten elé állsz, mit fogsz mondani,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

amikor megkérdezi, hogy ki vagy te? Egy orvos azt fogja mondani, hogy orvos vagyok, sebész vagyok, stb. Erre mit mond Jézus? Mit tud mondani Jézus? Egyetlen dolgot tud mondani Jézus, hogy nem ismerlek.

I: Talán pont fordítva, nem?

I: Mert Jézus ismeri. Jézus azt mondhatja, hogy Én, ismerlek, te nem ismeresz engem.

J: Legyen ő egy hívő ember. Akinek az életébe bejelentkezett a vallásán keresztül Jézus, és Jézus elé kerülve még mindig azt mondja, mert az énjéhez ragaszkodik, hogy én a foglalkozásom vagyok, és akkor itt mindannyian értjük, hogy elég tág a perspektíva, hogy ki mit mond magáról, hogy én, ki vagyok. Miért mondhatja Jézus, hogy nem ismerlek?

M: Mert ő sem ismeri Jézust.

J: Mert ő sem ismeri Jézust. Köszönöm, ez egy nagyon szép gondolat volt. Mikor mondja Jézus azt, hogy haver, barátom, testvérem, anyám, apám, rokonom? 😊

M: Aki befogadta a földi életébe és átalakította a gondolkodását.

J: Annak mondhatja, aki az evangéliumok szövege szerint hallgatja és megteszi Égi Atyám akaratát. Az Égi Atya akaratát mi? Hogy ismerjék fel Jézusban az Istent. Mert akkor a tanítására hallgatnak. Az-az Atya akaratát, hogy az Igéjében, a tanításában ismerjék fel Őt. Az Atyát. Azt az Atyát, aki semmiben nem hasonlít a zsidók istenéhez, Jahvéhoz. A 2. kötetnek van egy nagyon érzékletes szövege arra, hogy hogyan tudnánk ezt még jobban megérteni, hogy „ha te nem vagy”. Az 55. Beszélgetésben azt mondja, hogy az Új nevű közelít. Ebben Jézusról beszél. Akinek már nem Jézus a neve.

M: Hanem AD.

J: Hanem AD. Tehát „**az Új nevű közelít, készítsétek útjait**”. Emlékezzetek Bemérintő János volt, akik Jézus útját előkészítette, de itt az új közelít, készítsétek útjait. „**Ruhátok Eléje terítsétek**”. Mi ez a ruha a másvilágon? Az én tudatom. Aki én vagyok. Ez a ruhám. Ugye, hogy én a „Sz.J.” vagyok, ez az én ruhám. Az előző életemben nem „Sz.J.” volt a ruhám, hanem valami más. Most ez a ruhám. Tehát ruhátok Eléje terítsétek. Az egyetlen ruhát, az ént. „**Fényöltözetet csak meztelen vehet Tőle.**” Mert ez az igazi lényeged. Fantasztikus módon van megfogalmazva, hogy az ember mennyire ragaszkodjon az Istennel való kapcsolatában ahhoz az énjéhez, amit ő át szeretne alakítani.

D: Ehhez ragaszkodik az ember a legjobban.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Hát hogyne. És mindig kitalálja azt, hogy ki vagyok én. Nem az Istenre, nem Jézusra hallgat, nem befelé hallgat, hogy mi a fontos, és mi nem fontos. Mi a lényeges és mi a nem lényeges. Mi a döntő és mi a nem döntő. Mi az, ami közelebb visz, mi az, ami távolabb visz. Hogy megtaláljuk eredeti emberi mivoltunkat.

Mennyei Atyám! Hálás szívvel köszönjük a mai tanításodat! Valóban megéltük, hogy Te vezetsz bennünket! Valóban megéltük, hogy választ kapunk a kérdéseinkre. Ha meg valamiféleképpen még mindig hiány marad bennünk, akkor van időnk arra, hogy újból és újból feltegyük a kérdést, hallgassunk, befelé figyeljünk, hogy mit válaszolsz minderre. Köszönjük Néked ezt a mai napot, köszönjük, hogy együtt lehettünk és együtt tanulhattunk. Ámen.

Ámen.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István